

מתי אקדח אינו אקדח

האם יזוכה הננאל קערור מאשמת נשיאת נשק ללא רשיון — כפי שזוכו בתקופת המנדט שני אנשי הגנה?

רעש ניפוץ השמשות בחנותו של מרדכי רביד, ברחוב טברסקי 6 בתל-אביב, לא עורר איש מדיירי הסביבה. וכך לא הבחינו הדיירים בתננאל קערור (28) החודר בר הסות החשוכה, לפי האשמה נגדו, לחנות חלקי החילוף ומטמין בכליו מכל טוב: 34 נורות חשמל, תשע מפתחות, תשעה ברגים ושלושה מנעולי התנעה. בעוד חברו, שלום סולמי (31) ממתין בחוץ, פישטש חננאל ומצא גם את 130 הל"ש שנימצאו אצלו שעה בקופת החנות. אבל השלל לא נדבק אל קערור לאורך זמן. בעוד הוא מנסה להתקפל לנסיגה, הפתיעה אותו חוליית החוק שהגיעה למ"קום. ידידו, המאבטח, העדיף את החוק מרחוק, נמוג אל תוך הלילה. קערור הפתע מן הפגישה הלא צפויה, השוטרים — פחות. רק לפני שישה חודשי שים שיחררו אותו מבילוי של ירח תמים בכלא בעוון פריצה.

השופט לא זענתה לבקשה, וקערור נשאר עצור — בגלל חשד הפריצה, לחשד נשיאת הנשק, לא התייחסה בשלב זה, כשיגיע מועד המשפט יוכל הפרקליט להזכיר לבית-הדין מיקרה דומה שאירע לפני כשלושים שנה לקבוצת אנשי הגנה, שנתפשו על-ידי הבריטים עם כלי-נשק, הקבוצה היתה צפויה לגורדין של 25 שנות מאסר — ורק תחבולה של הש"י, בה הוצאו בגניבה נוקרי כלי-הנשק, הצילה אותם, הביאה ליוכיים המוחלט בדין — בטענה המקורית כי כלי-הנשק לא היו כלי-נשק, ללא הנוקרים.

דרכי אדם

הליגה מפלה יהודים לרעה

יהודי ביקש להשתמש בשרותי ההגירה של הליגה להגנה

כהנא הרב, טוען כי אירגונו קיבל כ-40 פניות מערבים תושבי הארץ על רצונם העז להגר מישראל בעזרתה האדיבה של הליגה. במספר זה ניתן עדיין להטיל ספק גדול, אך הצלחה אחת יכולה הליגה לזקוף לזכותה בגאווה מלאה: יהודי, אורח ישראל, פנה לשרות ההגירה של האירגון, ומרצונו הטוב בלי להכיר כות שהליגה תיפנה אליו באחד ממכרי תביה, שמוענו בטעות לדרוויים, הציע עצמו כמועמד להגירה. היהודי הוא שבתאי לוי, תושב רמת גן, טראקטוריסט לשעבר, אשר נפצע לפני כשלוש שנים בתאונת דרכים. את הסיבות לתאונת הנדודים שאחזה בו מסביר לוי בפשטות: "אני מרגיש את עצמי כמו ערבי בארץ הזאת. כמו אורח ממדיגנה שנייה, שמעתי שהליגה להגנה יהודית עוזרת לערבים לצאת מהארץ. או פניתי אליהם וביקשתי שיעזרו לי להגר לספרד או לאיזה ארץ אפריקאית." זעזוע מוח. הסיבות להרגשה זו של

הטראקטוריסט לשעבר, מתחילות בתאריך 24.4.70. "באותו יום נפצעתי בתאונת דרכים על-ידי מכונית שהיתה נהוגה בידי אלקרט אוהיון." משחזר לוי את פירטי המיקרה. "אני נהגתי או בטילון. הייתי חסר הכרה כשהעבירו אותי ממקום התאונה לבית-חולים איכילוב. נפצעתי קשה ברגלי ושכבתי חודשיים וחצי בבית החור לים בלי לרדת מהמיטה. קיבלתי גם מכה בראש והיה לי זעזוע מוח מזה." לדברי לוי הוכרה בצאתו מבית-החולים לתחום על שטרות לתשלום דמי אישפוזו. "חוק מזה" הוא מוסיף, "שילם אבי למעלה מאלף לירות במזומן לבית-חולים. כי סיכום המחלה שקיבלתי מאיכילוב היה כתוב שאני צריך ללכת לשיקום בבית חולים הדסה בתל-אביב." לוי ממשיך ומספר כי בהדסה סרבו לו קבלו עד אשר ישיש מראש את כל

מורה לאזרחות גילה אבסורד מתימטי

בשיטה לחלוקת עודפי הקולות

בבחירות אותה רוצים להנהיג בארץ

קומדיה של טעויות

שמי מעולם ישקול: "בכל העולם לא מצאו בדה-הונט שום פסול, ודווקא אבר רחם אלון משייפה הוא המגלה הגדול" ולכן מיהרתי לפרסם מודעה בכספי." המגלה מקווה כי כאשר יוסר איום החוק, לאחר שיוכח כי אלון צדק ולא דה-הונט, תחזיר לו ועדת הכספים של הכנסת את הוצאותיו. "הרי עשיתי שרות לציבור, כאזרח נאמן, בפירסום הגילוי, הוא מסביר, מבחינה מוסרית, ודאי שלא חוקית, מגיע לי החזר הוצאותי."

מורה אברהם ארון יהודי שאיכפת לו

יש יהודים שעדיין איכפת להם. שמר כנים בשביל איכפתות זו לשלם מאות ואלפי לירות מכיסם הפרטי. אחד מאלה הוא אברהם אלון (40), מורה לאזרחות והיסטורית בכפר הנוער מאיר שפיה. המורה שעלה מהונגריה ב'94 נמ' צא בכפר מ'1964. נשוי ואב לבן. אברהם אלון הוא כיום האיש הראשון והיחיד בעולם שגילה אבסורד מתמטי בשיטת חישוב עודפי הקולות של הפרוי פסור הבלגי דה-הונט. שיטה זו, אותה מנסים ראשי גח"ל-מערך לאמץ בבחירות הקרובות, תנשל מיפלגות קטנות מן העמט מעט שיש להן, בעודה מעניקה את המעט הזה למיפלגות הגדולות. "לא היה לי כל אינטרס לעזור למיפ' לגה קטנה זו או אחרת." מספר אלון על גילוי אבסורד דה-הונט, "פשוט ייבשתי יום אחד וכבתי אחת הבנתי שדה-הונט טועה." מאז אותו יום עברו על המורה לאזרחות הרבה לילות ללא שינה. אך כשהיה משוכנע בצדקת גילוי, פירסם אותו כמועדה בשני עיתוני בוקר, בשלמו עבור שתי המודעות למעלה מאלף ל"ש.

מורה לא ניסה לפרסמו כמאמר? "ראי שית: מחוסר זמן. שנית: מחשש לתשובה שלילית מן העורכים. השיקור לים היו פשוטים," מסביר אלון, "אם אתחיל לחכות עד למועד פירסום המאמר יעבור זמן, ובינתיים יתקבל החוק. כמו כן, חששתי שהעורכים לא יתלהבו מן הגילוי שלי. הוא נכתב בספה מתמטית למתמטיקאים בלבד, כדי למשוך את עינם

מועמד להגירה לוי יותר גרוע מפליט

דמי-הטיפול. "לא היה לי גרוש על הר נשמה," הוא מתאר את מצבו, "ובלית ברירה ישבתי בבית למעלה משנה וחצי, בלי לזוז ובלי טיפול. לא עשיתי שום דבר חוץ מלחשוב על המצב העלוב שלי." זר בין זרים. הביטוח-הלאומי קבע ללוי 72 אחוזים של נכות. "אני צולע, בקושי זו לעבוד לא יכול בכלל. כש' ביקשו ממני את דמי-האישפוז מהדסה, לא קיבלתי עוד גרנש מדמי-הביטוח ש' היו מגיעים לי. אבל זה לא עניין שם אף אחד. אף אחד לא שאל את עצמו מאיפה אני אקח את הכסף לשלם. אני לא מבין איזה מדינה זאת. אני לא מבין איזה אנשים אלה!" לפני זמן קצר קיבל שבתאי לוי את 86 אלף הל"ש, מחברת הביטוח. "אבל או הייתי צריך לתת תיכף עשרים אלף לירות לבית-חולים איכילוב ולעורדין שלי. מה ששאר לי ביד לא יכול כבר לשנות את ההרגשה שלי. אני מרגיש פה בארץ כמו זר בין זרים. אני מרגיש יותר גרוע מפליט."

הליגה להגנה יהודית איננה מודרות

להחליף את הרגשת הפליט של לוי בת' חושת מהגר, עד עתה לא זכה עדיין היהודי הממורמר לתשובה.

תל-אביב

הצריך שלא היה ולא נברא

- בעיקבות הלשנה הועמד
אזרח לדין על הקמת מיבנה
לא-יחוקי — הקיים כבר
10 שנים בצורה חוקית

מרדכי כץ, פקח עיריית תל-אביב, היה משוכנע מאוד כי הצריך המתנוסס מול עיניו לא היה שם קודם לכן. "אני מכיר את הסביבה של כפר-שלם טוב מאוד. ביקרתי במקום הרבה פעמים. הצריך הוא לא חוקי, ובנה אותו חיים שלוי." גילה המפקח המשפט העירוני בתל-אביב, הוא גם ידע למסור לבית המישפט פרטים מדויקים על גודל המיבנה. מפליא ומצער... "התיאור נקטע על-ידי עורר-הדין דרור מקרין, סניגורו של האיש שהובא לבית-המישפט העירוני ב' עוון בנייה בלתי-חוקית. "אתה ווכר מה עמד שם קודם, אם עמד שם משהו?" הטיח הסניגור לחלל היכל הדין. הפקח החל לגמגם. הוא לא זכר אם באותו מקום ראה פעם מיבנה אחר. כשהמשיך הסניגור ולחץ נוכר הפקח כי המידע לפיו ביסס את התלונה נגד חיים שלוי נימסר לו לטפופית על-ידי מלשין. בעקבות ההלשנה יצא לשטח. עורר-הדין הממולה שפע הפתעות ואת העיקרית שמר לעדותו של שולחן. כאשר עלה הנאשם על דוכן העידים, אמר: "הצריך הזה קיים כבר עשר שנים. גם גודלו לא שונה מזה עשור שנים. הדבר החדש היחידי היה נייד זפת ששמתי על הגג לקראת הגשמים. גם לא נכון ש' אמרתי למפקח כן כי הרסתי את הצריך שלי ובניתו אחר במקומו."